

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács)

2023. május 8. *

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – A fellebbezések megengedhetősége – A Bíróság eljárási szabályzatának 170b. cikke – A felmerülő kérdésnek az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából fennálló jelentőségét bizonyító kérelem – A fellebbezés részleges megengedhetősége”

A C-776/22. P. sz. ügyben,

a **Studio Legale Ughi e Nunziante** (székhelye: Róma [Olaszország], képviselik: L. Cascone, A. Clemente, F. De Filippis, és A. Marega avvocati)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2022. december 20-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)**

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács),

tagjai: L. Bay Larsen, a Bíróság elnökhelyettese, M. Safjan és N. Jääskinen (előadó) bírák,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az előadó bíró javaslatára és J. Richard de la Tour főtanácsnok meghallgatását követően, meghozta a következő

Végzést

- 1 Fellebbezésében a Studio Legale Ughi e Nunziante az Európai Unió Törvényszéke 2022. október 10-i Studio Legale Ughi e Nunziante kontra EUIPO – Nunziante et Ughi (UGH I E NUNZIANTE) végzésének (T-389/22, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2022:662) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elutasította az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsa által az Ughi e Nunziante

* Az eljárás nyelve: olasz.

védjegy oltalma megszűnésének megállapítására irányuló eljárással (R 407/2021-5. sz. ügy) kapcsolatban 2022. április 8-án hozott határozat hatályon kívül helyezése iránt a Studio Legale Ughi e Nunziante által benyújtott kérelmet.

A fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemről

- 2 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58a. cikkének első bekezdése értelmében, amennyiben az EUIPO valamely független fellebbezési tanácsa által hozott határozatra vonatkozóan a Törvényszék által hozott határozat ellen fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság előzetesen határoz a fellebbezés befogadhatóságáról.
- 3 Ezen alapokmány 58a. cikkének harmadik bekezdése szerint a fellebbezés a Bíróság eljárási szabályzatában meghatározott részletes szabályoknak megfelelően teljes egészében vagy részben befogadható, ha az az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vet fel.
- 4 Az eljárási szabályzat 170a. cikkének (1) bekezdése értelmében az említett alapokmány 58a. cikkének első bekezdése szerinti helyzetekben a fellebbezőnek a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti olyan kérelmet kell mellékelnie a fellebbezéséhez, amelyben kifejti a fellebbezés által az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából felvetett jelentős kérdést, és amely tartalmazza az ahhoz szükséges összes adatot, hogy a Bíróság e kérelemről határozhasson.
- 5 Az említett szabályzat 170b. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében a Bíróság a lehető leghamarabb, indokolt végzéssel határoz a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemről.
- 6 Ugyanezen szabályzat 170b. cikke (4) bekezdésének második mondata értelmében az előző bekezdés szerinti végzést a fellebbezéssel együtt kézbesítik a Törvényszék előtti szóban forgó eljárásban részt vevő feleknek, amennyiben pedig a fellebbezést valamely részében nyilvánítják megengedhetőnek, e végzés megjelöli a fellebbezés azon jogalapjait vagy részeit, amelyekre a válaszbeadványnak ki kell terjednie.

A fellebbező érvei

- 7 A fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelmének alátámasztására a fellebbező arra hivatkozik, hogy fellebbezésének mindhárom jogalapja – amelyek közül az első a Törvényszék eljárási szabályzata 119. és 126. cikkének megsértésén, a második az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikkének és a Törvényszék eljárási szabályzata 51. cikkének megsértésén, a harmadik pedig az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. és 52. cikkének megsértésén, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 51. cikke (4) bekezdésének és 55. cikke (1) bekezdésének esetleges megsértésén alapul – az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vet fel.
- 8 Ilyen kérdést vet fel az első fellebbezési jogalap, amelyben a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette eljárási szabályzatának 119. és 126. cikkét, mivel e végzés nincs kellően megindokolva. A megtámadott végzés ugyanis nem tartalmaz olyan érvelést, amely igazolná az ügyvédi függetlenség követelményének alkalmazhatóságát abban az esetben, amikor a felperes olyan ügyvédi iroda, amelyet a Törvényszék előtt egyébként a tagjai képviselnek. A Törvényszék

továbbá nem indokolta a megtámadott végzés 16. pontjában tett azon megállapítását, amely szerint pusztán az a tény, hogy a megbízott ügyvédek ügyvédi társulás tagjai, kizárja a függetlenségüket.

- 9 A második fellebbezési jogalapjával a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette az Európai Unió Bírósága alapszabályának 19. cikkét és a Törvényszék eljárási szabályzatának 51. cikkét, mivel figyelmen kívül hagyta a Bíróság ügyvédi függetlenség követelményére vonatkozó azon ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az e követelmény által védett érdek az ügyfél érdekeinek megóvása és védelme (lásd ebben az értelemben: 2022. július 14-i *Universität Bremen* kontra REA ítélet, C-110/21 P, EU:C:2022:555).
- 10 A Törvényszék következőképpen tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az előtte felperesként eljáró ügyvédi irodának a tagja nem független. A fellebbező e tekintetben ugyanis rámutat egyrészt arra, hogy az olasz jogrendben nem áll fenn munkaviszony az ügyvédi társulás és annak tagjai között, mivel az olasz jog értelmében Olaszországban az ügyvédi hivatás szerkezetileg összeegyeztethetetlen a munkaviszonnyal. Másrészt a társulás tagjai által annak részére történő szolgáltatásnyújtás teljes mértékben illeszkedik az olasz jog és az ügyvédi szakma Olaszországban történő gyakorlására irányadó etikai szabályok keretébe, amelyek mindegyike előírja az ügyvédi függetlenség kötelezettségét.
- 11 Ezenkívül a fellebbező emlékeztet a Bíróság 2022. március 24-i PJ és PC kontra EUIPO ítéletből (C-529/18 P és C-531/18 P, EU:C:2022:218, 72. pont) eredő azon ítélkezési gyakorlatára, amely szerint az ügyvéd és ügyfele közötti polgári jogi szerződéses jogviszony nem elegendő annak megállapításához, hogy ezen ügyvéd olyan helyzetben van, amely nyilvánvalóan veszélyezteti azt a képességét, hogy a függetlenség követelményének tiszteletben tartásával tudja ellátni ügyfele érdekeinek védelmét. Valójában az olyan ügyvéd helyzete, aki ügyvédi iroda tagja, és akit ezen iroda azzal bízott meg, hogy őt az Európai Unió Törvényszéke előtt felperesként képviselje, semmilyen érdekütközést nem von maga után, hanem inkább érdekközösséget.
- 12 Így a fellebbező következtetése szerint a megtámadott végzés egy korábbi ítélkezési gyakorlatban „gyökerezik”, és nem veszi figyelembe ezen ítélkezési gyakorlat „irányának” a Bíróság által a közelmúltan történt „megváltoztatását”, ami súlyosan sérti az uniós jog egységességét, koherenciáját vagy fejlődését.
- 13 A harmadik, különösen a Charta 47. és 52. cikkének megsértésére alapított fellebbezési jogalapjával a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem tette lehetővé a kereset hiányosságának orvoslását, azzal az indokkal, hogy erről a Törvényszék eljárási szabályzata nem rendelkezik kifejezetten, következőképpen automatikusan elfogadhatatlannak nyilvánította a keresetet. A Törvényszék így figyelmen kívül hagyta azt, hogy az ügyvédi függetlenség követelménye az ítélkezési gyakorlatból ered, és így a hiányosság orvoslását a függetlenségre vonatkozó normák hiánya miatt nem írták elő kifejezetten. E követelményt egyébként a Charta 52. cikke értelmében vett, törvényben foglaltság követelményét megsértve állapították meg.
- 14 A fellebbező továbbá azt állítja, hogy képviselet hiányában a kereset elfogadhatatlanná nyilvánításának automatikus jellege nem tartja tiszteletben az igazságszolgáltatáshoz való jog lényeges tartalmát, az arányosság elvét, valamint a tagállamok közös alkotmányos hagyományait, továbbá az Unió tagállamainak nemzeti jogszabályait és gyakorlatait.

- 15 Márpedig a fentiekből kitűnik, hogy a harmadik jogalap az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vet fel, ellenkező esetben ugyanis súlyon sérülnének a Chartában rögzített jogok és a Charta e jogok korlátozási lehetőségeire vonatkozó rendelkezései.

A Bíróság álláspontja

- 16 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a fellebbezőnek kell bizonyítania, hogy a fellebbezésében felvetett kérdések jelentősek az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából (2021. december 10-i EUIPO kontra The KaiKai Company Jaeger Wichmann végzés 382/21 P, EU:C:2021:1050, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 17 Ezen túlmenően, amint az az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58a. cikkének a Bíróság eljárási szabályzat 170b. cikke (4) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett harmadik bekezdéséből is kitűnik, a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek tartalmaznia kell az ahhoz szükséges összes olyan adatot, amely lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy határozhasson e kérelemről, valamint hogy – a fellebbezés részleges megengedhetősége esetén – meghatározhassa a fellebbezés azon jogalapjait vagy részeit, amelyekre a válaszbeadványnak ki kell terjednie. Mivel ugyanis a fellebbezések előzetes befogadhatóságának az ezen alapokmány 58a. cikkében említett mechanizmusa arra irányul, hogy az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdésekre korlátozza a Bíróság felülvizsgálatát, a Bíróságnak a fellebbezés keretében kizárólag a fellebbező által felhozott, ilyen kérdéseket felvető jogalapokat kell vizsgálnia (2021. december 10-i EUIPO kontra The KaiKai Company Jaeger Wichmann végzés, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 21. pont; 2023. január 30-i bonnanwalt kontra EUIPO végzés, C-580/22 P, nem tették közzé, EU:C:2023:126, 11. pont).
- 18 Így a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek minden esetben egyértelműen és pontosan kell tartalmaznia a fellebbezés alapjául szolgáló jogalapokat, ugyanilyen pontosan és egyértelműen kell meghatároznia az egyes jogalapok által felvetett jogkérdést, pontosítani kell, hogy ez a kérdés jelentős-e az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából, és konkrétan kell kifejtenie azokat az okokat, amelyek miatt az említett kérdés jelentős a hivatkozott kritériumra tekintettel. Ami konkrétan a fellebbezési jogalapokat illeti, a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek pontosítani kell azt az uniós jogi rendelkezést vagy azt az ítélkezési gyakorlatot, amelyet a fellebbezéssel megtámadott ítélet vagy végzés megsértett, tömören ki kell fejtenie, hogy a Törvényszék mennyiben alkalmazta állítólagosan tévesen a jogot, továbbá ki kell fejtenie, hogy ez a téves jogalkalmazás milyen mértékben befolyásolta a megtámadott ítéletben, illetve végzésben szereplő megoldást. Amennyiben a hivatkozott téves jogalkalmazás az ítélkezési gyakorlat figyelmen kívül hagyásából ered, a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemben tömören, ugyanakkor – a fellebbezés tárgyát képező ítélet vagy végzés fellebbező által megkérdőjelezett pontjainak, egyúttal pedig a Bíróság vagy a Törvényszék határozatában figyelmen kívül hagyott pontoknak a megjelölésével – egyértelműen és pontosan ki kell fejteni először is azt, hogy hol található az állítólagos ellentmondás, másodszor pedig azokat a konkrét okokat, amelyek miatt ez az ellentmondás jelentős kérdést vet fel az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából (2021. december 10-i EUIPO kontra The KaiKai Company Jaeger Wichmann végzés, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 22. pont; 2023. január 30-i bonnanwalt kontra EUIPO végzés, C-580/22 P, nem tették közzé, EU:C:2023:126, 12. pont).

- 19 Azon elvnek megfelelően, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem benyújtóját terheli a bizonyítási teher, a fellebbezőnek bizonyítania kell, hogy – az általa a fellebbezésben hivatkozott jogkérdésektől függetlenül – a fellebbezés az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést, illetve kérdéseket vet fel, mivel e kritérium hatálya túllép a fellebbezéssel megtámadott ítélet, végső soron pedig a fellebbezés keretén (2022. november 16-i EUIPO kontra Nowhere végzés, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 32. pont; 2023. január 30-i bonnanwalt kontra EUIPO végzés, C-580/22 P, nem tették közzé, EU:C:2023:126, 15. pont).
- 20 E bizonyítás körében az adott ügyre jellemző konkrét elemekkel, és nem csupán általános jellegű érvekkel kell bizonyítani az ilyen kérdések fennállását és jelentőségét (2022. november 16-i EUIPO kontra Nowhere végzés, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 33. pont; 2023. január 30-i bonnanwalt kontra EUIPO végzés, C-580/22 P, nem tették közzé, EU:C:2023:126, 16. pont).
- 21 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy először is a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem pontosan és egyértelműen tartalmazza a fellebbezés keretében felhozott három jogalapot, amelyek közül az első a Törvényszék eljárási szabályzata 119. és 126. cikkének megsértésén, a második a Bíróságnak az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikke harmadik bekezdésének, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 51. cikkének alkalmazására vonatkozó ítélkezési gyakorlatának téves alkalmazásán, a harmadik pedig a Charta 47. és 52. cikkének, valamint esetlegesen a Törvényszék eljárási szabályzata 51. cikke (4) bekezdésének és 55. cikke (1) bekezdésének megsértésén alapul.
- 22 Másodszor, az első jogalapot illetően meg kell állapítani, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem a jogilag megkövetelt módon fejti ki, miben áll a Törvényszék eljárási szabályzata 119. és 126. cikkének megsértéséből eredő állítólagos hiba. E kérelemből ugyanis kitűnik, hogy az említett állítólagos hiba abban áll, hogy egyrészt a megtámadott végzés nincs kellően megindokolva, mivel a Törvényszék – a vonatkozó teljes körű érvelés kifejtése nélkül – arra szorítkozott, hogy az egyik korábbi határozatára utaljon, amelyben szintén nem indokolta az ügyvédi függetlenség követelményének abban az esetben történő alkalmazhatóságát, amikor a felperes ügyvédi iroda volt, és az egyik tagja képviselte őt a Törvényszék előtt. Másrészt a Törvényszék, noha a megtámadott végzésben hivatkozott a Bíróság e területre vonatkozó legújabb ítélkezési gyakorlatára, elmulasztotta figyelembe venni és alkalmazni azt.
- 23 Ezzel szemben, bár a fellebbező azonosítja az első jogalapjában felvetett kérdést, amely lényegében annak meghatározására irányul, hogy fennáll-e az indokolási kötelezettség megsértése abban az esetben, ha a Törvényszék arra szorítkozik, hogy analógia útján az érintett tárgykörre vonatkozó korábbi határozatokra utal, anélkül hogy e körben teljes körű érvelést fejtene ki, a fellebbező semmiképpen nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a megtámadott végzés indokolásának állítólagos hiánya mennyiben vet fel az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést. A fellebbező ugyanis, aki általános jellegű érvekre szorítkozik, nem terjesztett elő bizonyítékot annak alátámasztására, hogy e jogalap olyan kérdést vet fel, amelynek jelentősége meghaladja a fellebbezés tárgyát képező végzésnek és végső soron a fellebbezésének a kereteit.
- 24 Harmadszor, ami a második fellebbezési jogalap által felvetett kérdést illeti, meg kell állapítani, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem a jogilag megkövetelt módon kifejti, hogy az ítélkezési gyakorlat figyelmen kívül hagyásából eredő állítólagos hiba milyen

mértékben befolyásolta a megtámadott végzés eredményét, és azon konkrét okokat, amelyek miatt egy ilyen hiba – feltéve, hogy bizonyítást nyer – az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vet fel.

- 25 E kérelemből ugyanis kitűnik, hogy az állítólagos hiba abban áll, hogy a megtámadott végzés figyelmen kívül hagyta a 2022. július 14-i Universtität Bremen kontra REA ítéletből (C-110/21 P, EU:C:2022:555, 67. pont) eredő azon ítélkezési gyakorlatot, amely szerint az ügyvédi függetlenség uniós jogban előírt követelményét úgy kell értelmezni, hogy az elfogadhatatlanság esetét kizárólag azokra az esetekre korlátozottak, amikor nyilvánvaló, hogy az érintett képviselő nem képes ügyfelének érdekeit legjobban szolgálva ellátni a védelmi feladatát, így azt az utóbbi érdekében ki kell zárni. Márpedig az említett kérelem szerint, ha ilyen hibát állapítottak volna meg, a Törvényszékhez benyújtott kereset elfogadható lett volna.
- 26 Ezenkívül a felperes a második jogalapjában felvetett kérdést úgy azonosítja, hogy az lényegében annak meghatározására irányul, hogy a 2022. július 14-i Universtität Bremen kontra REA ítéletből (C-110/21 P, EU:C:2022:555, 67. pont) eredő, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikke harmadik bekezdésének alkalmazására vonatkozó ítélkezési gyakorlat magában foglalja-e azt, hogy az ügyvédi iroda tagjainak minősülő, az iroda által meghatalmazott ügyvédek teljesítik-e a függetlenség Bíróság által meghatározott követelményét. Hangsúlyozva, hogy az olasz jogban nem áll fenn munkaviszony az ügyvédek tömörítő társulás és annak tagjai között, és az ezen társulás bíróság előtti képviseletével megbízott tagjának nem állhat fenn érdekütközése a társulással, a fellebbező azt sugallja, hogy a második jogalapjában felvetett jogkérdés túlmutat a fellebbezésének keretein, mivel az e kérdésre adandó válasznak a jelen ügyön jóval túlmutató következményei lehetnek. Emellett a fellebbező kifejti azokat a konkrét okokat, amelyek miatt ez a kérdés az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentősnek minősül.
- 27 Negyedszer, ami a harmadik fellebbezési jogalap által felvetett kérdést illeti, meg kell állapítani, hogy a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelem a jogilag megkövetelt módon kifejti, hogy az ítélkezési gyakorlat figyelmen kívül hagyásából eredő állítólagos hiba milyen mértékben befolyásolta a megtámadott végzés eredményét, és azon konkrét okokat, amelyek miatt egy ilyen hiba – feltéve, hogy bizonyítást nyer – az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vet fel.
- 28 E kérelemből ugyanis kitűnik, hogy az állítólagos téves jogalkalmazás lényegében abban áll, hogy a Törvényszék, miután megállapította a felperest a Törvényszék előtt képviselő három ügyvéd függetlenségének hiányát, megállapította, hogy az eljárási szabályzata kifejezetten nem rendelkezik e hiányosság orvoslásának lehetőségéről. Márpedig ellenkező esetben a fellebbezőnek lehetősége lett volna elkerülni azt, hogy keresetét elfogadhatatlannak nyilvánítsák.
- 29 Ezenkívül egyrészt a fellebbező a harmadik jogalapjában azonosítja a felvetett kérdést, amely lényegében annak meghatározására irányul, hogy amennyiben valamely felet a Törvényszék szerint az Európai Unió Bírósága alapokmányának 19. cikke értelmében nem megfelelően képvisel ügyvéd, a Charta 47. és 52. cikkéből az következik, hogy a Törvényszéknek a keresetet elutasító határozat meghozatala előtt ezt közölnie kell a féllel, hogy lehetővé tegye számára, hogy a megfelelően képviseltesse magát. Másrészt a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemből kitűnik, hogy a Törvényszék azon esetleges kötelezettségének jelentősége, hogy lehetővé tegye a felperes számára, hogy a kereset elfogadhatatlanná nyilvánítása előtt orvosolja a kereset hiányosságát, anélkül hogy sérülnének a Chartában biztosított jogok, túlmutat magának a megtámadott végzésnek a keretein. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ilyen kérdés nem az

uniós jog valamely különös területéhez kapcsolódik, hanem a Törvényszék elé terjesztett minden olyan peres eljáráshoz, amely esetén az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikkének harmadik bekezdése értelmében kötelező az ügyvéd általi képviselet.

- 30 A fellebbező által előadottakra tekintettel a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti jelen kérelem a jogilag megkövetelt módon bizonyítja, hogy a fellebbezés második és harmadik jogalapja az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdéseket vet fel.
- 31 A fenti megfontolásokra tekintettel helyt kell adni a fellebbezés második és harmadik jogalapjának, amelyekre a válaszbeadványnak vonatkoznia kell, az ezt meghaladó részében pedig el kell utasítani.

A költségekről

- 32 A Bíróság eljárási szabályzata 170b. cikkének (4) bekezdése értelmében ha a fellebbezést az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58a. cikkének harmadik bekezdésében meghatározott kritériumokra tekintettel egészében vagy valamely részében megengedhetővé nyilvánítják, az eljárás az eljárási szabályzat 171–190a. cikkének megfelelően folytatódik.
- 33 Az említett szabályzat 137. cikke alapján, amely ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásra is alkalmazandó, a költségekről az eljárást befejező ítéletben vagy végzésben kell határozni.
- 34 Következésképpen, mivel a Bíróság részben helyt adott a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemnek, a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A fellebbezés részben megengedhető.**
- 2) A válaszbeadványnak a fellebbezés második és a harmadik jogalapjára kell vonatkoznia.**
- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások